

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 436/2012-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť T. B., K., ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8 Tos 44/2012-101 zo 4. júna 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júla 2012 doručená sťažnosť T. B., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 8 Tos 44/2012-101 zo 4. júna 2012.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol:

„V zmysle vyššie citovaných článkov o ľudských právach ako aj čl. 48 ods. (2) Ústavy SR týmto podávam sťažnosť voči Uzneseniu Krajského súdu V Košiciach zo dňa 6. 06. 2012 pod sp. zn. 8 Tos/44/2012-101 IČS 7211011018 a to z dôvodov nezákonnosti a porušenia základných ľudských práv čl (8), čl (6) a práva na spravodlivý súd v zmysle čl. 48 (ods. 2) Ústavy SR (správne má byť označený čl. 46 ods. 1 ústavy, pozn.).

V uvedenom uznesení Krajský súd rozhodol, že zamietla žiadosť obžalovaného T. B. v zmysle § 193 ods. 1 písm. c, a sudca Judr. M. P. nie je vylúčený s konania pod sp. zn. 7 T/73/2011 voči tomuto uzneseniu podávam sťažnosť a žiadam Ústavný súd o preskúmanie zákonnosti v uvedenom konaní. ...

Na základe preukázaných objektívnych a nie subjektívnych skutočností podporených dôkazným bremenom žiadam teda Ústavný súd v zmysle práva na spravodlivý proces aby uvedené konanie zrušil v plnom rozsahu ako zmätočné a nedôvodné, poprípade žiadam vec odňať v zmysle § 23 ods. (1) a prideliť osobe na to zrelej a kompetentnej nezaujatej vo veci a zodpovednej čo sa netýka p. M. P., ktorý viedol prípravne a odkazovacie konanie len na základe ďalšej čiarky vo veci ukončených prípadov.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

Sťažovateľ podľa obsahu sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu č. k. 8 Tos 44/2012-101 zo 4. júna 2012 a domáha sa jeho zrušenia z dôvodu straty dôvery v spravodlivé konanie pod vedením označeného sudcu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach a záväzkoch alebo o oprávnenosti trestného obvinenia proti nemu.

Súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo na prejednanie a rozhodnutie vecí nestranným a nezávislým súdom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého má každý právo na prejednanie vecí nezávislým a nestranným súdom.

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že základné právo na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. právo na prejednanie a rozhodnutie vecí nezávislým a nestranným súdom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je v trestnom konaní garantované prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z ďalšieho prejednávania vecí pre zaujatosť v zmysle § 31 ods. 1 a § 32 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“). Obsahom základného práva nie je však povinnosť súdu vyhovieť návrhu oprávnených osôb (t. j. samotného sudcu, ktorý podal takýto návrh podľa § 31 Trestného poriadku, resp. účastníka súdneho konania, ktorý podal návrh podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku) a vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci. Obsahom základného práva je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia vecí pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom. Súčasťou označeného základného práva nie je však povinnosť súdu uznať dôvody zaujatosti uvádzané sťažovateľom, resp. povinnosť vyhovieť jeho návrhu.

Ústavný súd preskúmal uznesenie krajského súdu č. k. 8 Tos 44/2012-101 zo 4. júna 2012, ktorým tento súd v trestnej veci proti sťažovateľovi ako obžalovanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku rozhodol o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice II sp. zn. 7 T 73/2011 z 3. mája 2012. V rozhodnutí sa predovšetkým uvádza:

„Okresný súd Košice II uznesením sp. zn. 7T/73/2011 zo dňa 3. 5. 2012 podľa § 31 ods. 1 s použitím § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že JUDr. M. P. nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 7 T 73/2011.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť z dôvodu, že podľa jeho názoru sudca JUDr. M. P. sa v prípravnom konaní dopustil viacerých závažných chýb a priestupkov, nekonal v súčinnosti s orgánmi miestnej správy a orgánmi činnými v trestnom konaní. JUDr. P. nie je neutrálny vo veci a to prejavom antipatie a pokrikom voči jeho osobe a teda je dostatočný predpoklad, že nebude trestnú vec posudzovať úplne nezávisle a slobodne. ...

Krajský súd pri rozhodovaní o dôvodnosti sťažnosti obžalovaného vychádzal z predloženého spisového materiálu a zistil, že okresný súd – samosudca JUDr. M. P. na základe námietky zaujatosti vznesenej dňa 29. 3. 2012 obžalovaným rozhodol o svojom nevyklúčení vzhľadom na skutočnosť, že sa necíti byť zaujatým voči osobe obžalovaného, nakoľko nemá žiadny pomer k prejednávanej veci, ani k osobe obžalovaného, ani pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. ...

V tejto súvislosti (vo vzťahu k § 31 ods. 1 Trestného poriadku, pozn.) krajský súd zdôrazňuje, že existencia nestrannosti musí byť objektívne odôvodnená a musí mať konkrétny objektívny základ. Nestačí subjektívny pocit obžalovaného, že sudca okresného súdu je voči nemu zaujatý. Vyslovovať pochybnosť o nezaujatosti sudcu v dôsledku procesných úkonov, ktoré sudca vykonal v súlade s Trestným poriadkom preto nie je na mieste a spôsobuje obštrukcie a prieťahy v konaní. Prípadné nedostatky v postupe konania má obžalovaný možnosť napadnúť uplatnením opravných prostriedkov.

K sťažnosti obžalovaného krajský súd uvádza, že namietané tvrdenia obžalovaného vo vzťahu k zaujatosti sudcu JUDr. M. P. pokiaľ ide o vedenie konania a rozhodovanie nepredstavujú také okolnosti, ktoré by odôvodňovali jeho vylúčenie.“

Ústavný súd z obsahu napadnutého uznesenia zistil, že krajský súd sa vo svojom uznesení, ktoré má povahu procesného rozhodnutia, námietkami sťažovateľa uvedenými v jeho sťažnosti zaoberal, pričom síce stručne, ale jasne a dostatočne, zrozumiteľne a právne vyargumentovaným spôsobom reagoval na námietky sťažovateľa a objasnil základ svojho rozhodnutia poukazujúc na to, že tieto námietky nie sú odôvodnené a nezakladajú relevantné dôvody na vyhovie námietke zaujatosti sťažovateľa (IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05).

Z ústavnoprávneho hľadiska v súlade s doterajšou judikatúrou ústavného súdu (I. ÚS 21/98, III. ÚS 209/04) preto niet žiadneho dôvodu na to, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené. Keďže namietané rozhodnutie krajského súdu nevykazuje znaky svojvôle a je dostatočne odôvodnené na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ústavný súd nie je oprávnený ani povinný tieto postupy a hodnotenia nahrádzať a v tejto situácii nemá dôvod zasiahnuť do právneho názoru krajského súdu.

Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že niet žiadnej spojitosti medzi uznesením (odôvodnením uznesenia) krajského súdu sp. zn. 8 Tos/44/2012 zo 4. júna 2012 a namietaným porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto odmietol sťažnosť sťažovateľa po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. augusta 2012